

עפ"ת 18278/09/18 - ימין סויסה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 18278-09-18 סויסה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת חיה זנדברג
מערער	ימין סויסה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק-דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופט ארנון איתן) מיום 13.6.2018 בתת"ע 7336-05-18, ועל החלטתו מיום 29.7.2018.

פסק-הדין

1. המערער הואשם בעבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. המערער לא התייצב לדין שהתקיים בעניינו, וביום 13.6.2018 הוא הורשע בהעדרו בבית המשפט קמא ודינו נגזר לקנס בסך 1,500 ₪.
2. המבקש הגיש בקשה לביטול פסק-הדין. המבקש טען כי הוא "מחכה בכליון עיניים להזמנה... אני לא קיבלתי שום הזמנה. כל נושא תיבות הדואר בשכונתי הוא בעייתי. אנשים זורקים הכול. כולם נוגעים בדואר של כולם". כן טען המבקש כי "אני חף מפשע ויש לי עדים".
3. ביום 29.7.2018 דחה בית המשפט קמא (כב' השופט ארנון איתן) את הבקשה, בנמקו החלטתו לאמור:
"בנסיבות בהן הזימון חזר בסטטוס 'לא נדרש' מתקיימת חזקת מסירה ובהתאם נשפט המבקש בהעדרו לתשלום הקנס הקבוע לצד העבירה אותה ביצע.
אוסף כי אין בטענות שהועלו בבקשה בדבר אופן מסירת דברי הדואר במקום או מידת אשמתו של המבקש כדי לשנות מתוצאה זו. המדובר בטענות כלליות הנעדרות תמיכה וביסוס.
במכלול הדברים הבקשה נדחית".
4. על כך הוגש הערעור הנוכחי.

הערעור

5. בערעורו שב וטען המערער כי הוא לא קיבל את ההזמנה לדין, כשלדבריו בשכונת מגוריו קיימת בעיה רחבה של קבלת דברי דואר. המערער אף הוסיף וטען כי הוא הרי הגיש בקשה להישפט, ולכן אין היגיון בהתייחסות אליו כאל מי שלא התייצב לדין בשל סירוב ליטול דבר דואר רשום.

6. עוד טען המערער כי העבירה לא בוצעה על ידו והוא לא נסע באור אדום, כטענת השוטר. המערער ציין כי בשעה שנהג ברכב, הוא נסע לעבודה והיה עמו מנהל העבודה שלו, שתומך בגרסתו של המערער לאירועים. מנהל העבודה התייצב לדיון בפניי.

7. מנגד, ב"כ המשיבה התנגד לקבלת הערעור. ב"כ המשיבה טען כי על-פי הלכת סאלם (רע"פ 8427/17, 2018) "טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (שם, בפסקה 35 לפסק-הדין), ולכן טענות המערער בעניין אי קבלת דבר הדואר דין להידחות. אשר לטענות המערער לגופם של דברים, ב"כ המשיבה טען כי הסיכוי שתתקבל גרסתו של המערער (לפיה לא חצה את הצומת באור אדום) הוא קלוש בשל כך שבפני השוטר אישר המערער כי הוא עבר את הרמזור באור כתום.

דין והכרעה

8. לאחר העיון, החלטתי לקבל את הערעור. המסגרת המשפטית ביחס לביטול פסק-דין שניתן בהעדרו של אדם מחמת חוסר התייצבותו לדיון קבועה בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. הסעיף קובע כי "רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין" (ההדגשות הוספו).

9. בענייננו, שילוב הנסיבות להלן הביאני לכלל דעה כי נכון לקבל את הערעור ולבטל את פסק-הדין: המערער הגיש בקשה להישפט; המערער, שאינו מיוצג, טען הן בפניי הן בפני בית המשפט קמא כי דבר הדואר (שאישר המסירה ביחס אליו הוא מסוג "לא נדרש") לא הומצא לו; ובעיקר (ולא מעשה של יום ביומו הוא) - המערער התייצב בפניי, הביא לדיון עד מטעמו, עד שלטענתו תומך בגרסתו לאירוע, ולפיה (כך לגרסתו) הוא לא עבר את הצומת באור אדום.

10. לעמדת, שילוב זה מצדיק - בנסיבות המקרה הייחודיות - שיהיה למערער את יומו בפני בית המשפט קמא, על מנת שבית המשפט קמא יוכל לשמוע את טענות הצדדים ולהכריע כחוכמתו. גם אם בוודאי אין די בכך שהמערער ביקש להישפט כדי להוות טעם מספיק לקבלת הערעור, הרי משנוספה לכך הגרסה העובדתית שהציג המערער בפניי, אותה ביקש לתמוך בעדותו של עד ראייה, אזי הנכון הוא שיהיה למבקש את יומו בבית המשפט קמא. נכון להפנות בעניין זה להלכת סאלם עצמה, לפיה:

"אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין... אין די בתצהיר לאקוני, אותו צירף המבקש לבקשתו לביטול פסק הדין, שבו הועלתה טענה כללית וסתמית לפיה הוא סבור כי הוא לא ביצע את העבירה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין" (שם, בפסקה 37 לפסק-הדין).

11. "מכלל לאו אתה שומע הן" (נדרים יא א). מכלל הלאו הנ"ל שבהלכת סאלם, אתה שומע את ההן שמשמיעה הלכה זו. לאמור: מקום בו הגרסה העובדתית שמעלה המערער אינה כללית וסתמית, אזי יש מקום, במקרים מתאימים ובנסיבות מתאימות, ליתן לדברים שמעלה המערער משקל, ולאפשר למערער להישמע. כך הוא בענייננו.

12. לפיכך, דין הערעור להתקבל ודין פסק-דינו של בית המשפט קמא להתבטל.

13. למען הסר ספק, אין באמור לעיל משום הבעת עמדה כלשהי לגופו של ההליך.

אשר על כן, אני מקבלת את הערעור, ומבטלת את פסק-דינו של בית המשפט קמא. התיק יוחזר לבית המשפט קמא לצורך בירור לגופם של דברים.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ט, 10 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.

עמוד 2

